

Statens vilt

De flesta djurarter som tillhör statens vilt är sällsynta, och några är utrotningshotade. För vissa av dem, som örnar, pilgrimsfalk och berguv, lägger svensk naturvård ned mycket arbete på att hålla en sviktande stam vid liv.

För att nå resultat i naturvårdsarbetet krävs ökade kunskaper. Det är därför viktigt att få veta varför och när djuren dött, så att motåtgärder kan sättas in om så behövs. Havsörnen kan tjäna som ett bra exempel. Klarläggandet av miljögifternas roll i denna arts försvinnande har nästan helt baserats på analyser av döda fåglar som inlämnats till riksmuseet i enlighet med bestämmelser om statens vilt. För rovfåglar och ugglor har de elektriska luftledningarnas och transformatorernas stora betydelse som dödsorsak klarlagts på motsvarande sätt.

För uttern, som lever större delen av sitt liv i vatten, kan höga halter av miljögifter indikera att det pågår eller har skett utsläpp av ohälsosamma ämnen i området där den hittats.

Uppgifterna kring fyndet (tid, plats och fyndsätt) ökar avsevärt materialets värde för museets forskning. Museet vill därför framföra ett stort tack för det material och de uppgifter som inkommer till museet.

Har Du några frågor gällande statens vilt kan du kontakta Peter Mortensen (08 5195 4245, peter.mortensen@nrm.se) eller Malin Fridström (08 5195 4186, malin.fridstrom@nrm.se)